

a gori na bojni poljani
junaki so naši tam zbrani.

Li tudi pojo,
se morda bijo?

Li streha se pne jim nad trudno glavó,
gorí na poljani božično drevo?
Gori jim, gori jim božično drevo,
nad njimi dom: svetlo božično nebo.
Njih srca so divna božična luč,
do njih vladar ima preljubljeni ključ;
drevo so najlepše zažgali,
ki zanj se, za dom bojevali.
Tu radostna srca utripljejo nam,
darovi bogati se sipljejo nam:
z dreves vse najboljše zberimo,
junakom tem našim pošljimo!
Da tudi njim lepa božična bo noč,
junakom tem našim v pomoč, na pomoč!

Andrej Rapè.

Na bojnem polju.

*Temna, silna ptica kroži v zraki,
v polju ravnem boj bijó junaki;
sablje bliskajo, grme topovi,
v boj rjové srdit in vedno novi.*

*Od srca do belega tja čela
roža-kri je zakipela vrela. —
Slednjič še oko odpre se tužno,
vzdih iz prs odplul na stran je južno.*

*Hej, topov rjojenje k svatbi kliče,
smrt izbira v polju si mrličé! —
Od topov, pod konjskimi kopiti
v vrsti nepregledni vsi leže ubili . .*

*Tam doma je mati v sobi tihí,
vro za sinom ji molitve, vzdihi:
Vzdiha dva od severa in juga
v tožnem srečanju objame tuga...*

*Temna ptica, vran z višine pada,
sede na krvava prsa mlada:
kljun zasaja v prsa ostrorezni,
zasadi v srce ga, v hram ljubezni...*

Fran Žgur.

